

for Erleggelsen af disse Gebyrer; kun tror jeg, at det vilde være heldigt, om vi fik denne Afgift noget mere specificeret, idet jeg i Virkeligheden antager, at der er for stort et Spring tilstede imellem de to her fastsatte Lagter. Naar det erede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) kom til at forandre sin første Udtalelse „Alt eller Intet“ derhen, at der jo kunde forlanges uhyre Meget — ja, han gik jo endog saa vidt, at han sagde, at man kunde opstille den Fordring, at Voet skulde forlange Noget af Staten, fordi den har udført Skiftet —, saa tror jeg rigtignok, at dette var at gaa meget for vidt. Jeg tror neppe, at denne Lante vilde kunne opstaa hos en Gnefte, men paa den anden Side vil jeg ogsaa fastholde, at det ikke med fuld Fjæ kan siges, at Flertallet har forlangt „Alt eller Intet“, thi for saa vidt som vi havde gjort gjældende — hvad det synes mig, at det erede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Oct. Hansen) udtalte —, at Skifteafgiften kun kunde betragtes som en Betaling for det Arbeide, der blev udført, saa tror jeg ganske vist, at vi med Rette kunde fordre, at den halve pCt. for den beholdne Formue skulde aldeles bortfalde. Jeg kan i alt Fald ikke se, at et Vo, der har en beholden Formue, kan være forpligtet til at give $\frac{1}{2}$ pCt., eller at der er Udfigt til, at et Vo med en beholden Formue skulde kunne fordre mere Arbeide end et Vo, der slet ikke har nogen Formue. Ja, jeg er endog tilbøjelig til at tro, at et Vo, hvori der ingen beholden Formue bliver tilbage, som oftest vil fordre det største Arbeide af Skifteretten, idet det som oftest er de store Fallit- eller Konkursboer, som fordre det største Arbeide. Jeg kan saaledes ikke se Andet, end at De Herrer billigvis maa indrømme, at vi ikke have forlangt „Alt eller Intet“, men at vi, idet vi have indrømmet, at $\frac{1}{2}$ pCt. af den beholdne Formue maa blive staaende, have viist os imødekommende. For Dørigt kan jeg ikke tilbageholde at udtale min Glæde over at se, at den høitærede Minister har imødekommet Flertallet saa meget, som han har paa dette Punkt, og jeg er forvisset om, at den lille Nuance, som er til Stede imellem Flertallet og Mindretallet, i Virkeligheden vil vise sig at være saa lille, at jeg glæder mig til at se, at saavel dette Lovforslag som det, der staaar i nær Forbindelse dermed, snart kunne udkomme og komme til at træde i Kraft. Jeg føler mig overbevist om, at Loven virkelig vil blive modtagen med Glæde af Befolkningen, og lige saa vis som jeg er paa, at den vil blive modtagen med Glæde, lige saa vis er jeg paa, at Mange ville

være taknemmelige, fordi vi i Fjor knyttede disse to Lovforslag til hinanden saaledes, at det nu bliver muligt, at vi kunne faae denne Nedsættelse, som jeg er vis paa, at Mange sætte stor Pris paa og virkelig ville komme til at føle og nyde Godt af.

Lh. Kruse: Næst at slutte mig til det erede Medlem for Solbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) med Hensyn til det omtalte Stykke i § 6, har jeg kun nogle faa Bemærkninger at gjøre. Det forekommer mig, at hverken Udvalget i Fjor eller Ministeren i Mar i det Mindste paa eet Punkt er, gaet langt nok. Jeg sigter herved til Slutningen af § 1, hvor det forekommer mig, at der burde ske en Forhøjelse i Antallet af de Kroner, der nævnes som fritagne for alt Skiftegebyr, nemlig 400 Kroner; jeg synes, at denne Sum er ansat alt for lavt. Jeg kan tildeels samstemme med det erede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Octavius Hansen) i, at det Slags Afgifter fortrinnsvis bør bæres af de Boer, som virkelig kunne taale at bære dem, men det forekommer mig, at man gennem denne Lantegang ogsaa maa komme til at undtage de Boer, som i Grunden ikke kunne taale at bære det Slags Afgifter, og jeg synes, at man her med god Grund kunde gaa betydelig høiere end til 400 Kroner. Boer paa 400 Kroner ere jo overmaade smaa, og man maatte vel med Grund kunne sige, at selv Boer paa indtil 500 Rd. eller 1,000 Kroner endnu i Virkeligheden ere meget for smaa til at bære synderlige Udgifter af denne Art. Jeg vil derfor lægge det Udvalg, som jeg haaber vil blive nedsat, paa Sinde, om der ikke kunde tages et yderligere Hensyn til de Boer, som man virkelig maa kalde fattige, og om ikke denne Sum kunde blive noget forhøjet med Hensyn til Dødsboer, men ikke med Hensyn til Konkursboer. — Dernæst har jeg nogle Bemærkninger at gjøre med Hensyn til Ansættelsen af Procenterne. Det forekommer mig, at Ansættelsen af $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ pCt. i § 3 a vil foraarsage Beregningsvanskeligheder. Naar $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ pCt. blive staaende, ville Smaafolk nemlig ikke selv kunne beregne, hvilke Afgifter de ville faae, idet der bestandig vil blive Brøf, og desuden vil disse Brøfers Beregning altid medføre, at Brøfkerne ved Betalingen maa forhøjes til Hele. Jeg veed af Erfaring, at Smaafolk er imod denne Beregningsmaade, og jeg skulde derfor henstille til det eventuelle Udvalg, eller i alt Fald til erede Medlemmers Overveielse, om ikke $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ pCt. kunde forandres saaledes, at Procenterne kom i nær